Maj 2002. - broj I godina I cena: donacija

DIREKTNA AKCIJA

oslobođenje radničke klase biće delo samih radnika/ca ili se neće desiti uopšte

Periodični bilten Inicijative za anarho-sindikat.
DA nastavlja tradiciju časopisa "Hleb i sloboda" čiji je prvi broj štampan avgusta 1905. godine u Beogradu.

UVODNA REČ

Prijateljice i prijatelji, pred vama je ***D**irektna **A**kcija*, prvi broj biltena Inicijative za anarho-sindikat. Cilj biltena je razotkrivanje licemerja i truleži sistema u kome živimo i ujedno poziv na stvaranje borbenih, nehijerarhijskih anarho-sindikata. Potrudili smo se da u prvom broju iznesemo svoje stavove o aktuelnoj situaciji u nas, ali i pružimo prikaz pozicija koje zauzimamo; kao i da ukažemo na važnost klasne borbe u čitavom svetu.

Danas kada modernim robovima kapitalizma (radnicima i radnicama) prodaju priče o "poštenoj privatizaciji", "reformi sistema", "socijalnom dijalogu" itd. smatramo da je, kao i kroz celokupnu istoriju ugnjetenih i ugnjetača, jedino rešenje bezkompromisna borba za slobodu. Najefikasnije oružje u toj borbi je radnička solidarnost i direktna akcija. Ovo je list svih nas - priključite se svojim idejama, tekstovima i akcijama.

Sa nadom da će se crveno-crna zastava slobode uskoro vijoriti i našim ulicama!

*Uređivački kolektiv **D**irektne **A**kcije*
da@inicijativa.org

Anarho-sindikalizam

Sindikat..anarho-sindikat..? Šta je zapravo anarho-sindikalizam? Reč sindikat podseća većinu ljudi na polutke, jagnjeće brigade, zadrigle birokrate i, uglavnom, prazna i neispunjena obećanja. Reči anarho, anarhija, anarhizam se već odavno koriste u negativnom kontekstu; *Anarhija* u parlamentu, *Anarhija* u gradskom prevozu, *Anarhizam* zavladao Srbijom ... Anarhija, anarhizam i anarho-sindikalizam su, naprotiv, nešto sasvim drugo, nešto što nema ni-kakve veze sa onim u kakav ga kontekst stavljaju mediji, politikanti, gazde i mantijaši.

Anarho-sindikalizam je nastao kao poseban pravac političkog mišljenja (a i delanja) spajanjem anarhističke ideologije i sindikalističkog načina borbe. Anarhizam se već od XIX veka razvija kao zasebna socijalna teorija, mada tragovi slobodarskog/anarhističkog mišljenja sežu mnogo dalje u istoriju.

Koncept anarhizma se bazira na nekoliko osnovnih načela koja su na različite načine deo mnogostrukih pravaca anarhističkog razmišljanja. Neka od tih načela su: sloboda individue (koja je, dakako, ograničena slobodom drugih) kao najvažnijeg činioca društva, borba protiv svih autoriteta, neophodnost uništenja države kao najrepresivnije institucije, slom eksploatatorskog kapitalističkog sistema i tolerancija prema svim ostalim, tolerantnim, različitostima koje karakterišu ljudsku vrstu.

Ovako pobrojano i stavljeno na jedno mesto ova ideja zvuči krajnje utopistički, ako ne i suludo ali ma koliko skrivana i zaboravljana istorija anarhističkog pokreta svedoči upravo suprotno. Najzanimljiviji je slučaj Španije u periodu 1936.-1939. godine. U vreme španskog građanskog rata anarhistički sindikat CNT (Confederación Nacional del Trabajo Nacionalna Konfederacija Rada) je brojao preko 2 miliona članova/ica i činio je najveću organizovanu snagu otpora fašističkim falangama. On je uspeo da na određenim oslobođenim teritorijama (prvenstveno Katalonije) uvede sistem direktne demokratije, istinskog samoupravljanja, kolektivizacije dobara - život u anarhističkim zajednicama /komunama/; dakle nešto što mi nazivamo anarhijom. Španska revolucija se završila neslavno i po ko zna koji put se pokazalo da između državnog komunizma i fašizma nema puno razlika - okrenuvši leđa revoluciji staljinisti se pridružuju fašističkoj borbi protiv slobode. Bilo je još slučajeva u kojima su anarhisti i anarhistkinje izlazili na političku

Anarho-sindikaliskinja slavi početak revolucije u Španiji 1936. godine

scenu (kronštadska buna i Mahnoov pokret u Ukrajni tokom 1917. godine, meksička revolucija 1921. godine itd.) ali se oni ne mogu porediti sa uspehom španske revolucije. Neko će primetiti da je anarhizam uspevao da opstane samo tokom revolucionarnih uslova. To je potpuno tačno, jer sama suština anarhizma iziskuje to: stalne revolucije. Revolucije u načinu razmišljanja, u načinu obavljanja poslova, revolucije u komuniciranju, ne prihvatanje ničega zdravo za gotovo i kritike svega postojećeg.

Anarhističke grupe su kroz istoriju pokušavale da iznađu najefikasniji način borbe za oslobođenje. U kapitalističkim društvenim odnosima eksploatisana klasa - radništvo i seljaštvo - predstavlja deo društva kojima je borba za slobodu jedini izlaz iz situacije u kojoj se nalaze. Samim tim neophodnost sindikalnog organizovanja se nametnula anarhizmu isto onako kao što se ideja anarhizama nametnula najradikalnijim, sindikalno organizovanim, slobodarima i slobodarkama. Anarho-sindikalizam spaja ideje o nužnosti borbe sada, na radnom mestu, za poboljšanje konkretnih uslova rada - dakle stalnom borbom protiv kapitalizma, kao i ideje anarhizma: solidarnost, direktna akcija, internacionalizam, organizovanju na ne-hijerarhijskim principima - bez birokratije i lidera, borba protiv države i nužnost revolucionarne promene društva.

Dakle, anarho-sindikalizam radikalizuje sindikalnu borbu za razliku od hijerarhijskih sindikata, članstvo anarho-sindikata samo donosi odluke koje ga se tiču a ne dozvoljava da sindikalne birokrate to rade za njih; pored standardnih vidova sindikalne borbe mi ne prezamo od direktnog sukoba i ucenjivanja poslodavca: okupiranje radnog mesta zarad ispunjenja naših zahteva, sabotaža mašina za kojima radimo, usporavanje proizvodnje, štrajkovi solidarnosti ... sve su to taktike kojima se služimo.

Koristeći iskustva sestrinskih pokreta u svetu uviđamo da internacionalistički pristup borbi protiv kapitalizma i Države garantuje veću uspešnost od prostih - regionalno ograničenih - borbi. U doba kada je veliki broj firmi deo međunarodnog kompleksa transnacionalnih kompanija mogućnost štrajka solidarnosti, koji će izvršiti pritisak na poslodavca, u svim zemljama u kojima dotični kapitalista ima podružnice predstavlja ne samo psihološku prednost za nas već i praktičnu korist prilikom borbi za naša prava.

U trenutku kada u Srbiji hiljade ljudi ostaje bez posla, anarho-sindikalizam je taktika koja jedina omogućava beskompromisnu borbu za naša prava sada i za stvaranje društva istinske slobode sutra.

Pridružite nam se u borbi protiv kapitalizma i Države!

***Direktna Akcija** je bilten koji uređuje kolektiv ljudi koji su delegirani od strane članstva Inicijative za anarho-sindikat. **DA** se štampa uz pomoć solidarnih priloga članova/ica **IAS**-a i međunarodnog anarho-sindikalističkog pokreta - zato je svaka donacija više nego dobrodošla. Ovaj broj **DA** je finansijski pomoglo **M**eđunarodno **U**druženje **R**adnika/ca i neke od njenih sekcija.*

NE SOCIJALNOM DIJALOGU! ŽIVEO KLASNI RAT!

Reforme, socijalni dijalog, programi obnove, napredak/privatizacija ... Holivud u Srbiji. Glavni glumci već dve i po godine govore isti tekst, istim nasmejanim licima nam saopštavaju da će ovo proleće ili leto doneti porast standarda i da je potrebno samo malo da se strpimo, stisnemo zube i okrenemo glavu na stranu. Kada se vrate sa svojih izleta po svetu pričaju kako ceo svet *eksploatatora* podržava reforme i kako postajemo deo međunarodne zajednice, malo sporijim, ali ipak sigurnim koracima.

Reforme? Šta li to vlast sada reformiše? Sa jedne strane, pre godinu-dve, slušali smo kako će svi lopovi, predstavnici prethodnog režima, odgovarati za krađu koju su sprovodili skriveni iza moći partije. Gde su danas ti lopovi? Iza rešetaka? Ne, naravno, pravi paraziti su zaštićeni zakonom, zatvori su za "sitne ribe", one koji su bili prinuđeni da pronađu drugačiji način da prežive kad je već privreda potpuno uništena. Za razliku od njih, pravi lopovi su na slobodi, bilo na funkcijama koje su i ranije imali, bilo na novim - koje su dobili prelaskom u partije koje su sada na vlasti. Paraziti samo traže pogodne uslove da nastave sa uništavanjem društva, a jasno je da je učestvovanje u državnoj vlasti najbolja zaštita i najsigurniji garant da neće biti kažnjeni. Drugačije i ne može da bude - kapitalistička i političarska gamad imaju zajednički interes - iskorišćavanje radne snage drugih ljudi, ljudi koji nisu na funkcijama da naređuju i kažnjavaju. Udruženim snagama, uvek se podržavajući međusobno, poslodavac i zakonodavac ustanovili su institucije koje služe održavanju stanja besomučne pljačke radništva, tj. institucije koja će nas silom držati u pokornosti i neznanju. Ne samo da lopovi iz redova prethodnog režima neće biti kažnjeni zato što su sada deo novog partijskog ustrojstva, već njih štiti i sama suština funkcionisanja sistema: političar/zakonodavac neće kažnjavati kapitalistu/lopova zato što upravo taj lopov obezbeđuje političaru privilegije i plaćajući propisane takse omogućava vladi funkcionisanje. Sama unutrašnja logika sistema, prema tome, ne pruža nikakvu iluziju da će pravi lopovi biti kažnjeni. DOS (obe frakcije, razume se) ne može da se otarasi prebega iz prethodnog režima, jer su to ljudi koji su se napljačkali za poslednjih deset godina toliko da su pokrenuli privatne poslove koji sada treba da pune kasu nove vlast; takođe, pošto je privukao bogate bivše članove SPSa i JULa, DOS je dobio finansijere za svaku političku propagandnu akciju, čime je stekao prednost nad ostalim političkim grupacijama. Sprega kapitalističkog lopovluka i politikantskog manipulisanja održava svaku vlast.

Kako onda sprovoditi reforme, i o kakvim reformama je tu uopšte reč? Zar može da se očekuje da će proizvodnju pokrenuti oni koji su je svih ovih godina upropašćavali? Pedeset godina imali smo privredu državnog kapitalizma u kojem su radnice i radnici ubeđivani da su fabrike u njihovim rukama, dok je iz pozadine državna birokratija i partijski vrh profitirao, otuđujući deo po deo imovine koja je posprdno nosila naziv "društvena". Potpuni slom privrede rezultat je parazitiranja partijskog rukovodstva i njegovih ulizica na radu drugih, kao i bolesne opsednutosti posedovanjem moći: svi lokalni "kraljevi" su u nacionalizmu, koji razbija jedinstvo radničke klase, pronašli moćno oružje za održavanje na vlasti, preko započinjanja i produžavanja besmislenih ratova. Tako je rascepkana radnička klasa neprijatelje videla u drugim radnicima i radnicama, umesto u kapitalizmu i Državi. Nakon ratova i ubijanja, sloma nazovi-društvene privrede i gubitka svakog optimizma, nova vlast ima nove fraze kojima štiti stari sistem: u cilju oživljavanja proizvodnje pozivaju nas na još jednu veliku "radnu akciju", na još jedan talas podnošenja žrtvi, a sve zarad obećanja da će nam biti "bolje". Ali šta može da se promeni? Umesto nekoliko hiljada partijskih strvina koje gomilaju dobra stečena tuđim mukotrpnim radom, sada će taj isti profit deliti nekoliko desetina hiljada privatnika/parazita. Zar tu ima neke razlike? Radnička klasa će i dalje biti pljačkana, u istoj meri, i pod istim izgovorom - jačanja Države. Kako jačanje Države može biti u interesu radnika kad je Država institucija koja štiti lopovsku klasu kapitalista?! Država i kapitalizam su neprijatelji svakog čoveka koji je sistemom prinuđen da prodaje svoju radnu snagu za naknadu. Samim tim sve nacionalističke političke snage rade protiv naših interesa.

Reforme će, dakle, opljačkano razdeliti većem broju lopova nego što je ranije bio slučaj. Govoreći da je neophodno privatizovati fabrike i sredstva za proizvodnju, novi "spasioci" prećutkuju da je državni vrh (tj. partijsko rukovodstvo) poslednjih pedeset godina bio upravo - svemoćni privatnik, koji je zarad samoodržanja i neograničenog uživanja privilegija pljačkao radništvo. Danas od nas traže da podržimo "reforme", servirajući nam laži o budućnosti koja nas čeka nakon tog koraka. Gradeći iluziju da se nešto promenilo pukom promenom na vrhu Države, nude nam "socijalni dijalog" kako bi našim pristankom dobili potpuni legitimitet da nastave sprovođenje pljačke. Taj dijalog bi trebalo da okuplja vladu, poslodavce i sindikate, i da pomogne u rekonstruisanju društvenih odnosa. Međutim, interesi poslodavaca i radništva drastično su suprotni - profit jednih zavisi od neplaćenog rada drugih, i zato je drsko pozivati na dogovor koji je "u interesu i zaposlenih i poslodavaca". Takva prevara se završava manipulisanjem posle čega Država i kapitalisti u glas viču: "Eto, i vi ste učestvovali u donošenju ovog zakona, šta se sad bunite!" i tu su potpuno u pravu - sindikat koji bi trebalo da zastupa interese jedino radništva, učestvovanjem u kompromisnom dijalogu s državom i poslodavcima radi upravo protiv interesa svog članstva. Zbog toga se moramo organizovati u nehijerarhijske sindikate bez birokratije koja donosi odluke u naše ime protiv nas!

Odnos prema poslodavcima i njihovim zaštitnicima može biti samo odnos prema neprijateljima, nikako kao prema sagovornicima. Zbog toga jedini odnos koji između njih i nas može postojati je stalna *klasna borba*! U borbi za svoje interese mi ne možemo računati na podršku zakona, već samo na direktnu akciju: generalni štrajk i konstantno ucenjivanje poslodavaca ne gubeći iz vida nužnost *revolucionarne* promene društvenih odnosa. Država se oslanja na policijsku silu, plaćeničku vojsku kapitalista, ali mi, radnici i radnice, solidarnošću i istrajnošću moramo voditi borbu za oslobođenje. U tome nam neće pomoći nijedna partija, nijedna vlast, nijedan zakon već samo stvaranje efikasnih borbenih sindikata koji će konačno uništiti svaku Državu i kapitalističke odnose u društvu.

PROGLAS KAMPANjE PROTIV PRIVATIZACIJE

Privreda i ekonomski kapaciteti jesu u lošem stanju. Razlog za to je ratna politika prethodnog režima, pljačka društvenog bogatstva koju su vršili nosioci tog režima, kao i kvazi-društveni karakter svojine nad sredstvima za proizvodnju.

Privatizacija koja sada uzima puni zamah je samo finalni čin pljačke privrede i najširih slojeva stanovništva. Otpuštenim radnicima/cama, nude se lažna obećanja, socijalni programi da bi se kupio socijalni mir. Razlika je samo u tome što pljačka sada ima otvoren kapitalistički oblik koji služi za prikrivanje razbojničke otimačine naših fabrika.

U dugotrajnoj vladinoj propagandnoj kampanji poručeno nam je da će privatizacija spasiti ekonomiju ove zemlje. Mi smatramo da to nije tačno i želimo da to kažemo u kampanji pod nazivom: ***Čije su naše fabrike?***

Cilj naše kampanje je da nizom akcija na ulici, u fabrikama, na mestima gde se štrajkuje, kao i svuda gde će se tek javljati izlivi nezadovoljstva, jačamo klasnu svest onih koji su pljačkani i koji pokušavaju da žive od svog rada.

Pozivamo sve one koji su osiromašeni i obespravljeni u ovoj zemlji da podrže naše akcije. Mi se nalazimo u teškom položaju i istrajaćemo u borbi kako bi se konačno počelo živeti životom dostojnim čoveka.

ZA KLASNU BORBU!
PRIVATIZACIJA JE PLjAČKA!

WWW.PROTIVPRIVATIZACIJE.ORG

Avanture Tintina – Oslobađanje

ŠTA JE IAS?

Inicijativa za anarho-sindikat (**IAS**) je propagandno/borbena anarhistička, preciznije anarho-sindikalistička, organizacija.

Borimo se za društvo koje će biti bazirano na individualnoj slobodi, ravnopravnosti, solidarnosti i međusobnoj pomoći lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom. Smatramo da je za ostvarivanje naših ideja neophodno raskrstiti sa svakim oblikom autoritarnog načina organizovanja. Zbog toga se organizujemo, na našim radnim mestima, u obrazovanim ustanovama, i uopšte svim mestima na kojima smo poniženi i eksploatisani, na principima nehijerarhijske direktne demokratije.

Svet je podeljen na dve klase: klasu eksploatatora i klasu eksploatisanih, stoga su za nas neprijatelji ***slobode*** svi oni koji pokušavaju da održe ili pogoršaju takvo stanje. Boreći se za besklasno društvo borimo se protiv države - strukture čija je jedina svrha obezbeđivanje i zaštita interesa vladajuće klase, kapitalističkih odnosa u društvu - odnosa u kome kapitalista živi od viška vrednosti tj. neplaćenog rada radnika i radnica. Svakako, našu borbu čini i borba protiv svih negativnih proizvoda takvog društva: svake vrste nacionalizma, diskriminacije na osnovu rase, pola ili seksualnog opredeljenja; kao i crkve - institucije koja zrači svojom konzervativnošću i mržnjom prema slobodi.

Jasno nam je da je ispunjenje naših konačnih zahteva /oslobođenje radničke klase i svih individua koje je čine, ukidanje države i kapitalističkog sistema/ potpuno suprotno interesima politikanata i gazda stoga smo, pored svakodnevnih borbi na radnom mestu za poboljšanje uslova rada, svesni nužnosti radikalnog raskida sa ovakvim društvom i njegove revolucionarne promene. Priključite se borbi za slobodno društvo!

Inicijativa za anarho-sindikat

Kontakt telefon: 063/263-775

E-mail: info@inicijativa.org

Web: www.inicijativa.org

DOSADAŠNjE AKCIJE IAS-a

Pored toga što je prevashodno propagandna organizacija, Inicijativa za anarho-sindikat je do sada aktivno učestvovala ili direktno pokretala veći broj aktivnosti sa ciljem promovisanja i borbe za ravnopravnost i slobodu, kao i aktivnosti protiv kapitalizma i države, sledeći osnovne ideje internacionalizma i solidarnosti.

S idejom širenja propagande i upoznavanja većeg broja ljudi sa anarhizmom, osnovali smo Centar za Liberterske Studije, izdavačko/istraživački centar profilisanog angažmana. U narednih godinu dana planiramo da prevedemo i publikujemo, između ostalog, knjige ''Anarho-sindikalizam'' Rudolfa Rokera i ''Uzajamna pomoć'', Petra Kropotkina; dela koja kod nas nisu prevođena, a po našem mišljenju predstavljaju odlične izvore anarhističkih ideja. Takođe, u okviru CLS-a predviđene su razne edicije, tako da ćemo pokušati da pokrijemo i korene anarhističkih i slobodarskih misli, anarhističke klasike i savremenike/ce, kao i teme koje su bliske pokretu, od umetnosti do alhemičarskih refleksija.

Jedna od prvih akcija u kojima su učestvovali članovi i članice IAS-a bila je podrška ljudima drugačije seksualne orijentacije (homoseksualcima i homoseksualkama), koji su se na Gay Pride-u (Dan Ponosa) okupili na Trgu Republike u Beogradu. Zahtevajući ravnopravnost i osnovna ljudska prava za svakog, članovi IAS-a su na skupu razvili crveno-crnu zastavu, svesni da je izvor diskriminacije i nasilja nad drugačijim upravo u kapitalističkim društvenim odnosima ugnjetača i ugnjetenih, uz sprovođenje represije nad manjinama od strane države. Kao i mnogi drugi učesnici i učesnice okupljanja, i jedan član IAS-a je pretučen od strane fašista, samo zato što je smatrao svojom obavezom da podrži svaku borbu za ljudsku ravnopravnost. Vladajuća klasa shvata da joj najveća opasnost preti od ujedinjenog radničkog pokreta, tako da većinu svoje snage usmerava na cilj rascepkavanja iste svim mogućim sredstvima. Iz te taktike i sledi podela, koju nam oni poturaju, na ljude koji su homoseksualni i one koji nisu, one koji su Srbi i oni koji to nisu, one koji su beli i one koji to nisu itd.

Nakon borbe za slobodu seksualne orijentacije, IAS je organizovala protest ispred italijanske ambasade u Beogradu, nakon što je je italijanska policija u Đenovi brutalno ubila jednog demonstranta na antikapitalističkim i antiglobalizacijskim protestima. Želeli smo da otvoreno kažemo da nećemo stajati mirno i trpeti zločine koje države vrše u ime demokratije, a sve zarad zaštite privilegija vladajuće klase. Ubistvo italijanskog anarhiste je još jedan pokazatelj da policija ne preza ni od čega, štiteći svoje poslodavce i naredbodavce; internacionalna solidarnost takvu brutalnost ne vidi kao ''unutrašnju'' stvar pojedine države, već kao stalnu pretnju svakom od nas ako se ne povinuje pravilima sistema eksploatacije. 23. jula 2001. godine smo podigli svoj glas protiv krvave kapitalističke globalizacije.

Nedugo zatim, nakon terorističkih napada na simbole vojne, političke i ekonomske nadmoći SAD-a, svetski imperijalizam je našao povoda za još jednu krvavu intervenciju. Ponavljajući dobro oproban scenario bombardovanja, nakon Jugoslavije na red je došao Avganistan. Pod izgovorom traganja za jednim čovekom i njegovom terorističkom organizacijom, svetski kapitalizam je ponovo ubijao radnike i radnice, opet to nazivajući ''kolateralnom štetom''. Inicijativa za anarho-sindikat pozvala je svoje članstvo i istomišljenike na okupljanje pred američkom ambasadom u Beogradu protestvujući protiv politike svetskog policajca. Tom prilikom, jedan član IAS-a je priveden, zajedno sa još četvoricom učesnika protesta. Redovi policajaca, kao i spremna antiteroristička jedinica MUP-a, ponovo su pokazali da je svrha države čuvanje interese svojih političkih saveznika, a ne radništva.

Internacionalnu solidarnost pokazali smo i u slučaju Kurdskog sindikaliste, koji je u Beogradu uhapšen zbog ilegalnog boravka. Planirajući da samo prođe Jugoslaviju, putujući za Grčku, iz Nemačke u kojoj živi kao izbeglica iz Turske, sindikalista se sticajem okolnosti našao u rukama beogradske policije, odakle je uz pomoć aktivista Inicijative za anarho-sindikat oslobođen.

U međuvremenu su naši članovi i članice, sa još jednim brojem pojedinaca/ki, pokrenuli akciju "Knjige kroz rešetke" (Books Through Bars) - akciju snabdevanja zatvorenika i zatvorenica knjigama. Ove akcije se već dugi niz godina izvode u svetu uz veliko interesovanje zatvorenika/ca koje je država žigosala kao neprijatelje sistema. Ne brinući o njihovim interesovanjima, država ih je oduvek automatski otpisivala kao ''ljude drugog reda'', usled čega je jasno da zatvori nisu kazneno-vaspitne ustanove, već samo kaznene. Nakon izlaska iz zatvora bivši osuđenik je odbačen od društva, iako je svoju "kaznu" odslužio, bez nade za povratak. Zato smo želeli da izađemo u susret njihovim interesovanjima i pravima; ova akcija je još uvek u fazi prikupljanja knjiga, ali kada obezbedimo dovoljnu količinu pokušaćemo da pružimo podršku ljudima od kojih su svi digli ruke.

Uporno ukazujući na klasni sukob, obeležili smo i 15. mart - dan borbe protiv policijske brutalnosti, kao dan kada je potrebno da se posebno osvrnemo na funkciju policije - čuvanje sistema. Delili smo nekoliko hiljada letaka kojima smo hteli da ukažemo na nemogućnost saradnje sa policijom, zbog njene funkcije - štićenja interesa nama suprotstavljenje klase - klase kapitalista. Baš kao u slučaju ubistva italijanskog anarhiste u Đenovi, policija je svuda zadužena da brani sistem svim metodama - nama je naročito poznata uloga batinaša u periodu Miloševićeve vladavine. Ali moramo biti svesni da je svaka vlast zasnovana na sili i gušenju glasa neistomišnjenika, zato će i policija, dokle god bude postojala, imati jedan te isti zadatak - sprovoditi želje vladajuće strukture, iza kakvog god se slogana ta struktura krila. U Beogradu su neki od naših aktivista, tokom deljenja letaka, bili izloženi verbalnom iživljavanju grupe "plavaca".

3. aprila je u Turskoj održano suđenje anarhistima uhapšenim zbog rasturanja letaka na jednom sindikalnom skupu. Policija je radila po direktivama novog zakona o terorizmu, sličnom onom koji su prihvatile i zemlje EU, i uhapsila ove aktiviste pod izgovorom da su vršili terorističku propagandu. To je, razume se, više nego licemerno - nema opasnije represivne institucije od države. Inicijativa za anarho-sindikat je uputila protest ambasadi Turske i medijima u Srbiji u kojem smo istakli našu podršku borbi anarhista protiv države i kapitalizma.

Trenutno aktuelna akcija u kojoj učestvujemo je ***kampanja protiv privatizacije***. Svesni nadolazeće pljačke, pokušavamo nizom inicijativa i aktivnosti da ukažemo na ovu neoliberalnu kapitalističku podvalu, koja ne može doneti ništa dobro radništvu, već samo poslodavcima. Serijom deljenja letaka, organizovanjem tribina i razgovora sa zaposlenima u fabrikama i firmama koje se prodaju, kao i učestvovanjem u štrajkovima, pozivamo na radikalan otpor novom talasu pljačke. Borba protiv privatizacije mora biti i borba protiv države kao naredbodavca i izvora sile; nema ''poštene'' privatizacije kao što nema ni ''dobre'' države koja će ponuditi bolje rešenje. Zato je naš cilj da i u ovoj kampanji, pod nazivom ''Čije su naše fabrike?'', ukažemo na neophodnost samostalnog organizovanja radnika i radnica protiv klasnog neprijatelja i svih institucija koje ga štite.

Kao deo šire zamišljene kulturne strategije Inicijativa za anarho-sindikat radi na stvaranju *Beogradskog Ateneuma* - radničkog kulturnog centra. Samosvojnog i autonomnog prostora posvećenog sučeljavanju i nadopunjavanju različitih oslobađajućih formi radikalnog izražavanja i kreativnosti.

Inicijativa za anarho-sindikat nastavlja da radi, u duhu internacionalizma i solidarnosti, na odlučnoj borbi protiv najvećih bolesti istorije ljudskog društva - države i kapitalističkog sistema.

DIREKTNA AKCIJA

MEĐUNARODNO UDRUŽENjE RADNIKA/CA

Međunarodno **U**druženje **R**adnika/ca je internacionalna spona koja okuplja anarhističke, anarho-sindikalističke i revolucionarno-sindikalističke organizacije iz celog sveta. **MUR**, koje nastavlja tradiciju I internacionale, je re-osnovan u Berlinu 1922. godine i ove godine proslavlja, borbeno kao i uvek, osamdesetogodišnjicu svog postojanja. Istorija **MUR**-a je istorija njegovih sekcija a u jednom trenutku **MUR** je okupljalo nekoliko miliona radikalnih radnica i radnika. Početkom devedesetih godina XX veka **MUR** počinje ponovo da raste i danas sekcije **MUR**-a postoje u većini evropskih zemalja, sa posebnom zastupljenošću u Španiji i Italiji, kao i u velikom broju zemalja širom sveta. U ovom delu ***D**irektne **A**kcije* ćemo donositi vesti o akcijama sekcija **MUR**-a.

INTERNACIONALNO: Sredinom aprila **M**eđunarodno **U**druženje **R**adnika/ca je pokrenulo kampanju, na internacionalnom nivou, protiv agencija za privremeno zapošljavanje - agencija koje za račun poslodavaca unajmljuju radnice i radnike (uglavnom mlađe) i onda ih, najčešće bez socijalnog i zdravstvenog osiguranja, daju u "podnajam" firmama koje traže privremenu radnu snagu. U sklopu akcije protiv agencija za privremeno zapošljavanje **MUR** je pokrenulo i kampanju protiv nezaposlenosti. Za više informacija o ovoj kampanju **MUR**-a posetite web stranicu: www.iwa-ait.org ili kontaktirajte **IAS**.

FRANCUSKA: Aktiviskinje i aktivisti **CNT**-a (francuski anarho-sindikat) već više od dva meseca okupiraju prostorije stare "Berze rada" u Bordou. "Berze rada" su preteče sindikata i za anarho-sindikaliste/kinje imaju posebnu istorijsku vrednost kao mesta gde se radništvo po prvi put nezavisno organizovalo sa ciljem zaštite svojih prava. Razlog za ovu akciju lokalne grupe **CNT**-a je pokušaj gradske vlade da zgradu "berze rada" proda privatnom licu. U početku su aktivisti **CNT**-a satanizovani u lokalnim medijima ali se sa vremenom sve veći broj ljudi uključio u ovu akciju. Danas se u prostorijama "berze" svakodnevno organizuju i održavaju različita dešavanja: od planiranja radničkih akcija do kulturnih manifestacija.

ITALIJA: Italijanska sekcija **M**eđunarodnog **U**druženja **R**adnika/ca - **USI** je učestvovala u velikom generalnom štrajku koji je održan 16. aprila širom Italije i koji je na italijanske ulice doveo preko 13 miliona radnika i radnica. Štrajk je sazvan sa ciljem pritiska na desničarsku, Berluskonijevu, vladu koja je napravila izmene u Zakonu o radu koje sužavaju, i ovako mala, radnička prava. Zbog reformističkih i nedovoljno radikalnih zahteva koje su proklamovali tri najveća sindikata **USI** nije "oficijalno" podržao demonstracije ali je članstvo bilo prisutno na ulicima sa svojim zahtevima za radikalnu socijalnu pravdu, ukidanje države i kapitalističkog sistema.

VENECUELA: Posle državnog udara koji je u Venecueli izvela vojska (uz pomoć krupnih kapitalista i sa naklonošću Sjedinjenih Američkih Država) i kasnije ponovnog povratka na vlast "legitimnog" predsednika Uga Čaveza, venecuelanski anarho-sindikalisti su napravili saopštenje za javnost. Držeći se osnovnih postulata anarhizma oni su pozvali na borbu "i protiv vojne hunte i protiv Čaveza". U svom saopštenju oni su naglasili potrebu za stvaranjem "horizontalno organizovanih organizacija koje će moći da pokažu realnost slobodarskog organizovanja".

ČILE: Čileanska sekcija **MUR**-a **Solidaridad Obrera** je uputila poziv za pomoć i solidarnost svim sekcijama **MUR**-a i prijateljima. U Čileu,u regionu Visoki Bio Bio, lokalno stanovništvo se organizovalo u otporu prema španskoj transnacionalnoj kompaniji "Endesa" koja trenutno za račun Čileanske vlade gradi nekoliko brana na rekama koje teku kroz tu oblast. Čileanska sekcija agitujući među ljudima koji su se organizovali ukazuje na nužnost orijentisanja poriva za zaštitu čovekove okoline ka anti-kapitalističkoj borbi. Jedino ukidanjem države i kapitalističkih odnosa u društvu moguće je stvoriti sistem u kom priroda neće biti podređena profitu i u kome će ljudi biti u stanju da žive u harmoniji sa planetom zemljom.

BRAZIL: Socijal-demokratska vlast u Brazilu nastavlja sa kinjenjem članova brazilske sekcije anarho-sindikalističke internacionale. Sredinom januara ove godine "nepoznata" lica su otvorila vatru na aktiviste **FORGS/COB**-a dok su u jednom manjem mestu u Brazilu radili na stvaranju radničkog kulturnog centra. Tokom aprilla brazilska policija je više puta maltretirala članice i članove **FORGS/COB**, legitimišući ih bez povoda i sprovodeći višečasovna ispitivanja. Naše prijeteljice i prijatelji su poručili da neće biti zastrašeni i da će nastaviti sa borbama za slobodno društvo.

ŠPANIJA: Španski anarho-sindikat **CNT**, odnosno njegova lokalna grupa iz Ovijeda je pozvala na demonstrativno okupljanje da bi se izrazio protest protiv skupa svetskih moćnika u tom gradu. Policija radi sve što je u njenoj moći da onemogući ova okupljanja tako da su svi učesnici pozvani da ponesu svoje sindikalne članske karte da bi se sprečila policijska infiltracija.

VESTI IZ SVETA

Ovaj deo ***D**irektne **A**kcije* ćemo posvetiti anarhističkim borbama u svetu. Pokušaćemo da izaberemo najznačajnije kao i najzanimljivije događaje koji su obeležili prethodni mesec, ali i one koji će se tek dogoditi.

BELORUSIJA: Više od nedelju dana Staš Počobut, beloruski anarhista, štrajkuje glađu zbog presude kojom je osuđen na deset dana zatvora zbog učestvovanja u "nelegalnom" deljenju letaka. Staš je, sa svojim prijateljima, organizovao tu akciju da bi izrazio protest protiv zatvaranja lokalnog časopisa "Pahonia" od strane lokalne vlasti. Za više informacija o beloruskim anarhistima/kinjama posetite web stranicu: http://razam.by.ru/

ŠPANIJA: Gijonski anarhistički aktivista je uhapšen, bez obrazloženja, od strane Asturijske (oblast u Španiji) policije, potvrđeno je jednoj anarhističkoj novinskoj agenciji. Uhapšenik je dobro poznat u liberterskim krugovima u Gijonu, jedan je od urednika fanzina posvećenog anarhističkoj propagandi "Liar". Mladi anarhista je uhapšen 11. aprila u 1h ujutru i od onda se nalazi u pritvoru u komesarijatu, a njegovom advokatu nije dozvoljeno da ga kontaktira. Anti-globalizacijski aktivisti koji održavaju protestne demonstracije pretpostavljaju da je razlog hapšenja "Ecofin" samit koji će se održavati u Gijonu. Policija je upozorila sindikate koji se nalaze u blizini mesta održavanja samita da će svi prolaznici i članovi sindikata biti pretresani pre ulaska u "zabranjenu zonu".

IRSKA: Prilikom posete irskog premijera, Bertija Aerna, lokalnim novinama aktivisti BBB-a (Biotic Baking Brigade - anarhističke grupa koja svoje proteste protiv vodećih ljudi država ili multinacionalnih kompanija izražava napadima na iste suvim pitama sa kokosovim brašnom) su ga presreli i "bombardovali" suvom pitom. Aktiviskinja koja je bacila pitu je optužena za remećenje javnog reda i mira i biće joj suđeno. BBB kaže da još uvek nisu odlučili ko će im biti sledeća meta: "Irska je prepuna korumpiranih političara i kapitalista tako da nam je zaista teško da se odlučimo koga prvog treba gađati!"

AUSTRALIJA: Australijski anarhisti i anarhiskinje su "okupirali" socijalni centar u gradu Homebushu. Centar je bio veoma bitno mesto za lokalnu zajednicu, omogućavajući stanovnicima da dođu u kontakt sa radikalnom kulturom. Lokalne vlasti su odlučile da zgradu u kojoj se nalazi centar pretvore u tržni centar i da iz zgrade izbace socijalni centar. Od februara ove godine, kada je prvi put zaprećeno izbacivanjem, lokalna anarhistička grupa je organizovala čuvanje centra tj. sprečavanje policije da ga zatvori. Tokom ovog meseca napori policije su se povećali, ali su i naši prijatelji i prijateljice spremno odgovorile masovnijim odazivom na okupaciju. Zanimljiva je činjenica da veliki deo lokalnog stanovništva podržava anarhističku grupu u njihovim nastojanjima da sačuvaju socijalni centar od gašenja.

KANADA: Anarhističke grupe iz Kanade su pozvale međunarodni anarhistički i anti-globalizacijski pokret da se organizuju za nastupajući samit svetskih vladara - grupe osam najmoćnijih zemalja sveta (G8) koji će se održavati 26. i 27. juna ove godine u Otavi. Sastanku će, pored ostale bagre, prisustvovati i Toni Bler i Džordž Buš lideri zemalja koji su pokrenuli "rat protiv terorizma" odnosno besomučno bombardovanje Avganistana (a u skorijoj budućnosti verovatno i još jednog broja zemalja). Nastavljajući tradiciju anti-globalističkih protesta iz Sijetla, Nice, Đenove, kanadske anarhističke grupe pripremaju niz manifestacija i militantnih reakcija kojima će pokazati svoje negodovanje protiv načina na koji svet funkcioniše. Za više informacija o anti-globalizacijskom pokretu kontaktirajte **IAS**.

SAD: Preko 20 hiljada ljudi se pojavilo na protestu protiv rata, siromaštva i rasizma u San Francisku. Demonstracije su organizovale anarhističke grupe iz SAD-a. Protest koji je počeo u 11h završio se tek negde oko 17h zbog količine ideja i akcija sa kojima su došli učesnici. Policija je blokirala glavne ulice ne dozvoljavajući anarhistkinjama i anarhistima da prođu ali, posle nekoliko sati natezanja, policija je popustila i anarhističke grupe su mogle da nastave svoj marš protiv rata, rasizma i siromaštva. Policija je, kao i uvek, ometala demonstracije, pokušavajući da kolonu usmeri na određenu stranu, legitimišući i privodeći jedan deo demonstranata; ali osim nekoliko manjih incidenata demonstracije su prošle mirno.